RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 86.719 van 6 april 2000
in de zaak A. 85.192/VII-18.688.

In zake : Dirk BRAECKMANS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. PATYN,
kantoor houdende te EVERGEM,
Schoonstraat 64

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Dirk BRAECKMANS op 2 juli 1999 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van

> "het besluit nr. MLBR2/9800000121/JN/rt van 22.04.1999 van de Bestendige Deputatie bij de Provincieraad van de Provincie Antwerpen, Koningin Elisabethlei 22 te 2018 Antwerpen, houdende de uitspraak over het beroep aangetekend tegen het besluit van het College van Burgemeester en Schepenen van en te Kontich dd. 26.10.1998, houdende weigering van vergunning tot het verder exploiteren te 2550 Kontich, Beekboshoek 192 van een landbouwbedrijf met kalveren en struisvogels, waarbij dat het administratief beroep van verzoeker gedeeltelijk gegrond wordt verklaard;
> - de hernieuwing van de milieuvergunning wordt toegestaan tot 03.01.2019 voor 20 struisvogels ouder dan 3 weken (9.3.2.c)1°), opslag van 45 m³ dierlijke mest (28.2.c)1°) en opslag van 3.000 l. stookolie in een bovengrondse tank (17.3.6.1.b.),
> - de hernieuwing van de milieuvergunning wordt geweigerd voor 482 mestkalveren (9.4.2.c.1.) en de opslag van 1.306 m³ mest (28.2.c.1.)";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 november 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 december 1999, op welke datum de zaak voor onbepaalde tijd wordt uitgesteld;

Gelet op de beschikking van 16 februari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 maart 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. PATYN, die verschijnt voor verzoeker, en van Bestuurssecretaris T. DEPOORTER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 3 januari 1994 krijgt verzoeker vanwege het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kontich een milieuvergunning voor het stallen van 482 mestkalveren aan de Beekboshoek 192 te Kontich,

en zulks voor een termijn van vijf jaar (einddatum 3 januari 1999).

Op 4 maart 1996 wordt een uitbreiding toegestaan met 20 struisvogels (eveneens verstrijkend op 3 januari 1999).

Op 18 oktober 1993 krijgt verzoeker een bouwvergunning voor het bouwen van twee kalverenstallen.

1.2. Verzoeker doet verschillende aangiften (voor producenten/gebruikers) bij de Mestbank.

- Voor het aanslagjaar 1997, productiejaar 1996, vraagt verzoeker geen notificatie als gezinsveeteeltbedrijf aan.

Verzoeker stelt, hierin niet tegengesproken door de verwerende partij, dat hij tot en met de mestbankaangifte 1997 (productiejaar 1996) de notificatie van zijn bedrijf als gezinsveeteeltbedrijf niet heeft aangevraagd aangezien dit onmogelijk was ten gevolge van de loonkweekovereenkomst met de n.v. NAVOBI tot en met 1996.

- Voor het aanslagjaar 1998, productiejaar 1997, verklaart verzoeker echter wel te voldoen aan de voorwaarden voor een notificatie als gezinsveeteeltbedrijf.

In het verzoekschrift stelt verzoeker :

> "In de mestbankaangifte 1998 (productiejaar 1997) heeft verzoeker de notificatie van zijn bedrijf als gezinsveeteeltbedrijf aangevraagd (stuk 3.1 p4). Dit was mogelijk aangezien dat eind 1996 de loonkweekovereenkomst met NAVOBI beëindigd werd en dat de exploitatie van de mestkalverhouderij overgelaten werd aan NAVOBI, zodat verzoeker in 1997 uitsluitend de struisvogelhouderij voor eigen rekening exploiteerde".

Bij brief van 14 september 1998 betekent de Mestbank aan verzoeker de weigering tot notificatie als gezinsveeteeltbedrijf, omdat de fosfaatproductie van het bedrijf kleiner is dan 300 kg. Verzoeker stelt beroep in, doch op 4 maart 1999 bevestigt de Vlaamse minister

bevoegd voor het leefmilieu de weigering van de Mestbank. Uit een en ander lijkt op het eerste gezicht te kunnen worden afgeleid dat de vraag tot notificatie enkel betrekking had op het bedrijf in zoverre het zich met struisvogelkweek inliet.

In elk geval wordt het ministerieel besluit van 4 maart 1999 aangevochten met een annulatieberoep.

- Voor het aanslagjaar 1999, productiejaar 1998, vraagt verzoeker een notificatie als gezinsveeteeltbedrijf, dit keer zowel voor de mestkalveren als voor de struisvogels. Verzoeker stelt dat hij nog geen bericht kreeg dat zijn bedrijf niet zou genotificeerd worden als gezinsveeteeltbedrijf.

1.3. Op 3 augustus 1998 dient verzoeker bij het gemeentebestuur van Kontich de milieuvergunningsaanvraag in voor 20 struisvogels, 482 mestkalveren, 1.306 m³ mestopslag, een inrichting voor het bereiden van zuivelproducten en 3.000 liter stookolieopslag.

Op 28 oktober 1998 wordt de vergunningsaanvraag evenwel volledig geweigerd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kontich.

1.4. Op 25 november 1998 gaat verzoeker tegen voormeld weigeringsbesluit in beroep bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen.

1.5. In het kader van de beroepsprocedure worden een reeks adviezen uitgebracht, waarvan de wezenlijke inhoud wordt hernomen in de aanhef van de bestreden beslissing.

1.6. Op 22 april 1999 wordt de thans bestreden beslissing genomen.

De vergunning wordt verleend voor het houden van 20 struisvogels ouder dan drie weken, voor de opslag van 45 m³ mest en de opslag van 3.000 liter stookolie in een bovengrondse tank.

De vergunning wordt geweigerd voor het houden van 482 mestkalveren en de opslag van 1.306 m³ mest.

Volgende overwegingen lijken van belang voor de onderhavige zaak :

> "Overwegende dat uit het advies dd. 9 april 1999 van de VLM blijkt dat het bedrijf niet kan genotificeerd worden als gezinsveeteeltbedrijf; dat het besluit van de minister ook in die zin werd genomen; dat tevens blijkt dat de notificatie een conditio sine qua non is om van de soepele vergunningsregeling van het mestdecreet te kunnen genieten en de feitelijke gegevens op het moment van de vergunningsaanvraag niet volstaan;
>
> Overwegende dat door de exploitant geen gegevens werden bezorgd inzake bijkomende mestafzet; dat bovendien omwille van het feit dat het bedrijf niet kan genotificeerd worden als gezinsveeteeltbedrijf het voor de exploitant onmogelijk is te voldoen aan de bepalingen inzake de mestafzet, aangezien burenregeling niet mogelijk is;
>
> Overwegende dat er wel voldoende eigen gronden zijn voor de mestafzet met betrekking tot de struisvogels, zodat deze vergunbaar zijn;
>
> Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde verdere exploitatie en verandering mits naleving van de in onderhavig besluit opgelegde milieuvergunningsvoorwaarden tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt, behalve voor wat betreft het gedeelte van de aanvraag dat betrekking heeft op het houden van mestkalveren en de bijhorende mestopslag";

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat verzoeker als eerste middel aanvoert wat volgt :

"1. Eerste middel : Schending van de wet; Schending van art. 2bis §2 meststoffendecreet.
Schending van art. 33 §1, 4de lid 2°-3° meststoffendecreet, art 34 §1, 1°-2° meststoffendecreet, art. 4 §1, 2° vergunningenbesluit en art. 5 §2 vergunningenbesluit.
Schending van art. 2, 11° laatste lid meststoffendecreet, 4 §2,1° juncto art. 3§2,1° a-b-c en d vergunningenbesluit, art. 5 §1 vergunningenbesluit en art. 5 §3 vergunningenbesluit.

9. Eerste onderdeel : Schending van art. 2bis §2 meststoffendecreet

10. Art. 2bis §2 Meststoffendecreet omschrijft de voorwaarden waaraan dient voldaan te worden om genotificeerd te worden als gezinsveeteeltbedrijf.

11. Elk bedrijf dat voldoet aan deze voorwaarden is een gezinsveeteeltbedrijf en moet genieten van de gunstregeling die het meststoffendecreet + uitvoeringsbesluiten uitgewerkt hebben voor dergelijke bedrijven, om het even of dit bedrijf al of niet reeds genotificeerd werd als gezinsveeteeltbedrijf.

Dit volgt uit volgende argumenten :

- er is geen enkele wettelijke bepaling, die inhoudt dat een bedrijf slechts kan aangemerkt worden als een gezinsveeteeltbedrijf, op voorwaarde dat het genotificeerd werd als gezinsveeteeltbedrijf. Zelfs art. 2 Bis en art. 3 van het Mestdecreet hebben deze draagwijdte niet.
- het vergunningenbesluit spreekt respektievelijk van 'een bedrijf dat kan voldoen aan de voorwaarden gesteld voor het gezinsveeteeltbedrijf' of van een gezinsveeteeltbedrijf, doch nooit van 'een bedrijf dat genotificeerd werd als gezinsveeteeltbedrijf'. Maw. het vergunningenbesluit eist geen voorafgaande notificatie als gezinsveeteeltbedrijf om te kunnen genieten van de gunstiger regeling die uitgewerkt werd voor bedrijven die voldoen aan de voorwaarden van het gezinsveeteeltbedrijf.
- het feit dat notificatie als gezinsveeteeltbedrijf slechts mogelijk is nadat het bedrijf gedurende één jaar voldaan heeft aan alle voorwaarden gesteld voor het gezinsveeteeltbedrijf, impliceert dat men de feiten achterna holt indien men aanneemt dat enkel die bedrijven die genotificeerd zijn als gezinsveeteeltbedrijf kunnen genieten van de gunstregeling voor gezinsveeteeltbedrijven; men beslist niet op grond van de actuele feitelijke

situatie van het bedrijf maar op grond van een achterhaalde feitelijke situatie.
vb. Het bestreden besluit (22.04.1999) wordt genomen op grond van de bedrijfssituatie van verzoeker zijn bedrijf in 1997. Bedrijfssituatie die bovendien vanaf 01.01.1998 niet meer bestaat (in 1997 heeft verzoeker uitsluitend de struisvogelhouderij geëxploiteerd + verhuur stallen voor mestkalverhouderij, vanaf 01.01.1998 heeft verzoeker zowel de struisvogelhouderij als de mestkalverhouderij geëxploiteerd). Dit is toch absurd !?!

Vandaar dat er dient aangenomen te worden dat de notificatie als gezinsveeteeltbedrijf, niet meer kan zijn dan een (weerlegbaar) vermoeden dat het bedrijf een gezinsveeteeltbedrijf is.

Dit impliceert :

- dat alle bedrijven die genotificeerd zijn als gezinsveeteeltbedrijf geacht worden gezinsveeteeltbedrijf te zijn (tot bewijs van het tegendeel),
- dat de bedrijven die (nog) niet genotificeerd zijn als gezinsveeteeltbedrijf, kunnen/moeten behandeld worden als gezinsveeteeltbedrijf op voorwaarde dat zij aantonen actueel te voldoen aan de voorwaarden van het gezinsveeteeltbedrijf.

Noch art. 2bis, noch art. 3 van het meststoffendecreet verzetten zich tegen het principe dat bedrijven die nog niet genotificeerd zijn als gezinsveeteeltbedrijf, maar die toch kunnen aantonen dat zij actueel voldoen aan de voorwaarden voor het gezinsveeteeltbedrijf kunnen/moeten behandeld worden als gezinsveeteeltbedrijf.

12. Verzoeker zijn bedrijf voldoet vanaf 01.01.1997 aan alle voorwaarden van het gezinsveeteeltbedrijf :

- In de mestbankaangifte aanslagjaar 1998, productiejaar 1997 werd gevraagd om het bedrijf (uitsluitend struisvogelhouderij) te notificeren als gezinsveeteeltbedrijf (stuk 3.1.).
  De notificatie werd niet toegestaan ogv. het feit dat de P2O5 productie voor 38 struisvogels, lager zou zijn dan het minimum om in aanmerking te komen voor notificatie als gezinsveeteeltbedrijf nl. 300 kg P2O5 (stuk 3.2.).
  Verzoeker is het hier niet mee eens en heeft een beroep tot nietigverklaring ingediend betreffende het MB dd. 04.03.1999 van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, waarbij dat zijn bedrijf genotificeerd wordt als niet gezinsveeteeltbedrijf (stuk 3.3.).
- In de mestbankaangifte 1999, productiejaar 1998 werd eveneens gevraagd om het bedrijf (mestkalverhouderij + struisvogelhouderij) te notificeren als gezinsveeteeltbedrijf. Betreffende deze mestbankaangifte heeft verzoeker nog geen nieuws gekregen

of zijn bedrijf al of niet genotificeerd wordt als gezinsveeteeltbedrijf (stuk 4).

13. Besluit :

De notificatie als gezinsveeteeltbedrijf kan hoogstens tot gevolg hebben dat een bedrijf vermoed wordt een gezinsveeteeltbedrijf te zijn.

Noch het mestdecreet, noch de uitvoeringsbesluiten, noch het principe dat een beslissing dient gesteund te zijn op de feiten zoals zij zich voordoen op het ogenblik dat de beslissing genomen wordt en niet zoals zij zich vroeger voorgedaan hebben, laten toe dat een bedrijf dat op het ogenblik van de beslissing over de milieuvergunning voldoet aan alle voorwaarden van het gezinsveeteeltbedrijf, maar nog niet genotificeerd werd als gezinsveeteeltbedrijf, aanzien wordt als een niet gezinsveeteeltbedrijf.

Vermits dat het vaststaat dat verzoeker zijn bedrijf vanaf 01.01.1997 voldoet aan alle voorwaarden van het gezinsveeteeltbedrijf, schendt het bestreden besluit art. 2bis §2 van het Meststoffendecreet door aan te nemen dat het bedrijf een niet gezinsveeteeltbedrijf is.

Het eerste onderdeel van het eerste middel is gegrond.

14. Tweede onderdeel : Schending van art. 33 §1, 4de lid 2°-3° meststoffendecreet, art. 34 §1, 1°-2° meststoffendecreet, art. 4 §1, 2° vergunningenbesluit en art. 5 §2 vergunningenbesluit.

Schending van art. 2, 11° laatste lid meststoffendecreet, 4 §2, 1° juncto art. 3 §2, 1° a-b-c en d vergunningenbesluit, art. 5 §1 vergunningenbesluit en art. 5 §3 vergunningenbesluit.

15. Art. 33 §1, 4de lid 2°-3° meststoffendecreet stelt dat de Vlaamse Regering kan ingrijpen op de vergunningen van bedrijven die niet voldoen aan de voorwaarden van gezinsveeteeltbedrijf of dat zij aan die bedrijven beperkingen kan opleggen voor wat betreft :

- bijzondere uitbatingsvoorwaarden in relatie met de productie en verwijdering van dierlijke mest.
- verplichting tot export of verwerking van dierlijke mest.

Art. 34 §1, 1°-2° stelt dat de Vlaamse Regering aan inrichtingen en/of bedrijven, niet behorende tot de gezinsveeteeltbedrijven, beperkingen kan opleggen mbt. :

- de hoeveelheid dierlijke mest die maximaal per inrichting en/of bedrijf en per kalenderjaar mag worden geproduceerd;
- de wijze van afvoer van de in de inrichtingen/of op het bedrijf geproduceerde dierlijke mest.

Art. 4 §1, 2° vergunningenbesluit bepaalt dat een vergunningsaanvraag voor de hernieuwing van een vergunning of voor de verandering zonder uitbreiding van de mestproductie, van een bestaande veeteeltin-

richting horende bij een niet-gezinsveeteeltbedrijf, dient te voldoen aan volgende voorwaarden :

- de som van de grondgebonden afzet, de afzet via verwerking en de afzet via export, moet minstens even groot zijn als de som van de vergunde produkties van alle inrichtingen van het bedrijf samen.

Art. 5 §2 vergunningenbesluit bepaalt dat voor niet gezinsveeteeltbedrijven de in aanmerking komende tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgrond die in rekening gebracht wordt voor grondgebonden afzet, gelijk is aan de tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgrond, opgegeven in de aangifte van het aanslagjaar waarin de vergunning wordt aangevraagd, met als maximum de oppervlakte aangegeven bij de Mestbank voor het aanslagjaar 1993 voor 29 september 1993.

16. Art. 2, 11° laatste lid meststoffendecreet bepaalt de in aanmerking komende tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgronden voor bedrijven die voldoen aan de voorwaarden van art. 2 bis (gezinsveeteeltbedrijven) als volgt : de binnen het Vlaamse Gewest, of in aan het Vlaamse Gewest grenzende gemeenten gelegen, tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgrond, gelimiteerd tot 75 ha.

Art. 4 §2, 1° juncto art. 3 §2, 1° a-b-c en d vergunningenbesluit bepalen de voorwaarden waaraan dient voldaan te worden bij de hernieuwing van een vergunning of op de verandering zonder uitbreiding van de mestproductie, horende bij een gezinsveeteeltbedrijf.

- de som van de grondgebonden afzet, de grondverbonden afzet, de afzet via verwerking en de afzet via export, moet minstens even groot zijn als de som van de vergunde producties van alle inrichtingen van het bedrijf samen.

Art. 5 §1 vergunningenbesluit bepaalt dat cultuurgronden slechts in rekening gebracht worden voor grondgebonden afzet voor zover de gronden bij de Mestbank opgegeven werden op cartografisch materiaal (1/10.000) overeenkomstig de bepalingen van art. 3 §1, 5° van het Mestdecreet.

Art. 5 §3 vergunningenbesluit bepaalt dat voor gezinsveeteeltbedrijven de in aanmerking komende tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgrond die in rekening gebracht wordt voor de grondgebonden afzet gelijk is aan de tot het bedrijf behorende oppervlakte cultuurgrond opgeheven (sic) in de aangifte van het aanslagjaar waarin de vergunning wordt gevraagd.

17. Het aangevochten besluit schendt art. 33 §1, 4de lid 2°-3° meststoffendecreet, art. 34 §1, 1°-2° meststoffendecreet, art. 4 §1, 2° vergunningenbesluit en art. 5 §2 vergunningenbesluit, door de beperkingen inzake mestafzet voor niet-gezinsveeteeltbedrijven

(enkel grondgebonden afzet -met als maximum de oppervlakte aangegeven bij de Mestbank voor het aanslagjaar 1993 voor 29 september 1993-, afzet via verwerking of afzet via export) op te leggen aan verzoeker zijn bedrijf :

Zie p. 8 van het aangevochten besluit :

'Overwegende dat door de exploitant geen gegevens werden bezorgd inzake bijkomende mestafzet; dat bovendien omwille van het feit dat het bedrijf niet kan genotificeerd worden als gezinsveeteeltbedrijf het voor de exploitant onmogelijk is te voldoen aan de bepalingen inzake de mestafzet, aangezien burenregeling niet mogelijk is'.

Zie ook p. 7 van het aangevochten besluit :

'Op dit ogenblik mag en kan dit bedrijf geen burenregelingen afsluiten. Daarnaast kunnen alleen de gronden die het bedrijf in 1993 aangegeven heeft in rekening gebracht worden als mestafzet naar de toekomst'.

Niettegenstaande dat verzoeker zijn bedrijf geen niet-gezinsveeteeltbedrijf is, aangezien dat het vanaf 01.01.1997 voldoet aan de voorwaarden van het gezinsveeteeltbedrijf (randnr. 12).

18. Het aangevochten besluit schendt art. 2, 11° laatste lid meststoffendecreet, 4 §2, 1° juncto art. 3 §2, 1° a-b-c en d vergunningenbesluit, art. 5 §1 vergunningenbesluit en art. 5 §3 vergunningenbesluit, door de 14,5 ha cultuurgronden die verzoeker opgegeven had in mestbankaangifte 1998 voor grondgebonden mestafzet (...) en die bij de Mestbank opgegeven waren op cartografisch materiaal (1/10.000) overeenkomstig art. 3 §1, 5° van het Mestdecreet (stuk 1), niet te aanvaarden voor grondgebonden mestafzet :

Zie p. 7 van het aangevochten besluit :

'.... Daarnaast kunnen alleen de gronden die het bedrijf in 1993 aangegeven heeft in rekening gebracht worden als mestafzet naar de toekomst. ...'.

De schending van de hiervoor aangegeven wettelijke bepalingen is een grond tot nietigverklaring van de aangevochten beslissing. Het tweede onderdeel van het eerste middel tot nietigverklaring is gegrond.

Besluit : Het eerste middel tot nietigverklaring is gegrond";

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij daarop als volgt antwoordt :

"In de adviezen van de VLM wordt duidelijk weergegeven welke redenering gehanteerd wordt om na te gaan of de voorwaarden tot notificatie als gezinsveeteeltbedrijf voldaan zijn.

In deze adviezen kan men eveneens lezen om welke redenen het bedrijf niet voldoet aan de voorwaarden voor gezinsveeteeltbedrijf. Tevens bevestigde de minister, in beroep, op 4 maart 1999 dat het een niet-gezinsveeteeltbedrijf betreft.

De bestendige deputatie volgt het advies van de VLM.

Het middel is niet ernstig.

*tweede onderdeel

Uit het advies van de VLM blijkt duidelijk dat het een niet-gezinsveeteeltbedrijf betreft gezien niet is voldaan aan de voorwaarden voor een gezinsveeteeltbedrijf. De redenering die hiertoe gevolgd werd, is duidelijk weergegeven in het advies van de VLM en het besluit.

Bijgevolg zijn de bepalingen van artikel 4 §1 en artikel 5 §2 van het vergunningenbesluit van toepassing. Verzoeker haalt onterecht aan dat de artikels 2, 11° laatste lid van het meststoffendecreet, artikel 4 §2, 1° juncto 3 §2, 1° a-b-c en d van het vergunningenbesluit, artikel 5 §1 en artikel 5 §3 van het vergunningenbesluit geschonden worden : het betreft een niet-gezinsveeteeltbedrijf. De, door verzoeker, aangehaalde artikels kunnen enkel van toepassing gesteld worden voor gezinsveeteeltbedrijven.

Het middel is niet ernstig";

2.1.3.1. Overwegende dat uit de motivering van het bestreden besluit blijkt dat de inrichting van verzoeker als een niet-gezinsveeteeltbedrijf werd beschouwd, waardoor ingevolge artikel 4, § 1, 2°, a), van het besluit van de Vlaamse regering van 20 december 1995 tot uitvoering van de artikelen 33 en 34 van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (vergunningenbesluit) verzoeker geen gebruik kan maken van mestafzet via burenregeling, daar het onder de grondverbonden mestafzet valt en dat aldus voor wat betreft de mestkalveren niet was voldaan aan de vereiste van voornoemd

artikel 4, § 1, 2°, a), van het vergunningenbesluit, namelijk "de som van de grondgebonden afzet, de afzet via verwerking en de afzet via export, moet minstens even groot zijn als de som van de vergunde producties van alle inrichtingen van het bedrijf samen";

2.1.3.2. Overwegende dat het betoog van verzoeker er op neerkomt dat de verwerende partij er diende van uit te gaan dat zijn inrichting wel degelijk voldeed aan de voorwaarden van een gezinsveeteeltbedrijf en dat noch de artikelen 33 en 34 van het meststoffendecreet, noch de artikelen 3, 4 en 5 van het vergunningenbesluit vereisen dat een bedrijf is genotificeerd als gezinsveeteeltbedrijf om van een gunstige regeling inzake het verlenen van vergunningen te kunnen genieten;

2.1.3.3. Overwegende dat het ten tijde van de bestreden beslissing geldend artikel 2bis, § 1, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (meststoffendecreet) luidt als volgt :

> "Een bedrijf waar vee gehouden wordt kan, met het oog op de toepassing van dit decreet, genotificeerd worden als gezinsveeteeltbedrijf.
> De notificatie geschiedt jaarlijks op basis van de in artikel 3, § 1 vermelde aangifte";

dat artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 december 1995 tot uitvoering van sommige artikelen van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen luidt als volgt :

> "Alle producenten en gebruikers die in het kalenderjaar voorafgaand aan het aanslagjaar een bedrijf uitbaatten waarvan de produktie van dierlijke mest 300 kg difosfor-pentoxyde of meer bedroeg, of waarvan de oppervlakte tot het bedrijf behorende cultuurgronden 2 ha of meer bedroeg, dienen elk jaar aangifte te doen van hun bedrijfssituatie per entiteit door middel van een aangifteformulier waarvan het model is vastgesteld in formulier I.

Bedrijven die wensen te voldoen aan de voorwaarden van gezinsveeteeltbedrijf, zoals bepaald in artikel 2bis van het decreet, dienen aanvullend bij hun aangifte de volgende documenten te voegen :

(...)

Voor de aangiften die binnen zijn op 15 maart, geeft de Mestbank vóór 15 september van het jaar van aangifte kennis aan de aangever van het feit dat zijn dossier niet alle voormelde documenten bevat of dat hij niet voldoet aan de voorwaarden gesteld door artikel 2bis, §2, 2° (veebezetting) of artikel 2bis, §2, 3° (bij het bedrijf behorende cultuurgronden) van het decreet.

Wanneer de Mestbank vaststelt dat de aangifte onvolledig is, waarschuwt zij de aangever bij aangetekend schrijven, en maant hem aan binnen dertig dagen nadat hij kennis kreeg van dit schrijven de ontbrekende elementen te bezorgen. Als hieraan niet is voldaan of als het ontbreken van bepaalde elementen niet verantwoord is, wordt de aangifte als onvolledig beschouwd en is de aanvraag tot notificatie als gezinsveeteeltbedrijf derhalve onontvankelijk. De Mestbank geeft hiervan kennis aan de aangever door middel van een gemotiveerde verklaring van onvolledigheid die aangetekend verzonden wordt.

Wat het aanslagjaar 1996 betreft, dient aan de voorwaarden van gezinsveeteeltbedrijf, zoals bepaald in artikel 2bis van het decreet, te worden voldaan op 15 maart 1996.

Als de Mestbank vaststelt dat manifest niet voldaan is aan de notificatievoorwaarden, wordt dit bedrijf niet als gezinsveeteeltbedrijf genotificeerd.

De Mestbank geeft hiervan kennis aan de aangever. Deze laatste kan tegen deze beslissing per aangetekend schrijven in beroep gaan bij de minister binnen dertig dagen nadat hij kennis kreeg van de beslissing van de Mestbank. De minister beslist over het beroep binnen de zestig dagen na aangifte bij de post van de brief die het beroep vervat.

(...)";

2.1.3.4. Overwegende dat uit de door verzoeker neergelegde stukken blijkt dat hij voor het aanslagjaar 1999, productiejaar 1998, op 14 maart 1999 een mestbank-aangifte heeft gedaan waarbij hij onder het vak "notificatie van het bedrijf als gezinsveeteeltbedrijf" verklaart in 1999 te voldoen aan de voorwaarden van gezinsveeteeltbedrijf; dat op de terechtzitting van 9 december 1999 is gebleken -hetgeen door de verwerende partij niet wordt betwist- dat de Mestbank aan verzoeker geen kennis heeft gegeven van het feit dat zijn dossier

niet alle in voornoemd artikel 2 voorgeschreven documenten bevatte, of dat hij niet voldeed aan de voorwaarden gesteld door artikel 2bis, § 2, 2°, of artikel 2bis, § 2, 3°, van het meststoffendecreet; dat op 25 februari 2000 de raadsman van verzoeker een schrijven van de Vlaamse landmaatschappij gedateerd 17 november 1999 neerlegt, dat gericht is aan de bestendige deputatie en waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat op basis van de aangifte van 14 maart 1999 verzoekers bedrijf genotificeerd is als gezinsveeteelt-bedrijf; dat, dienvolgens, gelet op de sub 2.1.3.3. geciteerde bepalingen van het meststoffendecreet, prima facie lijkt te moeten worden besloten dat op 22 april 1999 -datum van de bestreden beslissing- verzoekers bedrijf moet worden geacht genotificeerd te zijn als gezinsveeteeltbedrijf; dat het bestreden besluit er dan ook ten onrechte lijkt van uit te zijn gegaan "dat het bedrijf niet kan genotificeerd worden als gezinsveeteeltbedrijf" en dat dienvolgens "het voor de exploitant onmogelijk is te voldoen aan de bepalingen inzake de mestafzet, aangezien burenregeling niet mogelijk is"; dat het middel in de besproken mate ernstig is; dat derhalve de vraag of de artikelen 33 en 34 van het meststoffendecreet en de artikelen 3, 4 en 5 van het vergunningenbesluit vereisen dat een bedrijf genotificeerd is als gezinsveeteeltbedrijf om van een gunstige regeling inzake het verlenen van vergunningen te kunnen genieten dan wel of het daarvoor volstaat dat een bedrijf voldoet aan de voorwaarden gesteld voor een gezinsveeteeltbedrijf zonder notificatie, terzijde kan worden gelaten;

3. Overwegende, wat de vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoeker op een omstandige wijze en gestaafd met documenten aannemelijk maakt dat het niet kunnen exploiteren van de mestkalverhouderij op korte termijn het teloorgaan van zijn bedrijf tot gevolg zal hebben;

dat de verwerende partij in haar nota het moeilijk te herstellen ernstig karakter van het uiteengezet nadeel niet betwist;

4. Overwegende dat is voldaan aan de voorwaarde gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 22 april 1999 waarbij het beroep van Dirk BRAECKMANS, aangetekend tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kontich van 26 oktober 1998, houdende weigering van vergunning tot het verder exploiteren te 2550 Kontich, Beekboshoek 192 van een landbouwbedrijf met kalveren en struisvogels, gedeeltelijk ongegrond wordt verklaard.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes april tweeduizend, door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,
A. WIJNANTS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**